

men det har været fast praksis, at reglementsbestemmelserne er udfærdiget af rådet. Ministeren er dog ikke forpligtet til at følge rådets indstilling. Ministeren kan naturligvis også indhente udtalelser om forslag til nye bestemmelser fra andre, hvilket især vil forekomme på områder, hvor andre ministeriers lovgivning berøres.

Adgangen til at undtage visse stærkstrømsanlæg fra reglementet svarer til den nuværende § 2, stk. 5. Reglementet undtager i dag anlæg til jernbaner og sporveje, installationer og udstyr i skibe og luftfartøjer samt de fleste installationer og udstyrsgenstande i biler. Der foreligger ingen planer om at inddrage nogle af disse områder under reglementet.

Muligheden for at bemyndige eltilsynet til efter høring af elrådet at fastsætte bestemmelser i stærkstrømsreglementet tænkes udnyttet på områder, hvor reglerne er af rent teknisk art og ikke medfører større økonomiske konsekvenser eller konsekvenser for forhold, der henhører under anden lovgivning. Den tilsvarende adgang efter den nu gældende § 2, stk. 4, til at give sådan bemyndigelse til elektricitetsrådet er først indsat i loven ved ændringen i 1977 og er endnu ikke udnyttet.

Til § 4

Stk. 2, nr. 1-3. Elrådets opgaver er fastlagt på lignende måde som arbejdsmiljørådets, jfr. lov nr. 681 af 23. december 1975 § 66.

Stk. 2, nr. 1. Rådet følger eltilsynets arbejde på grundlag af de oplysninger, der gives det af direktøren, herunder statistiske oplysninger og redegørelser for principper og retningslinjer for rådeleds administration. Rådet skal derimod i almindelighed ikke tage stilling til enkeltsager. Direktøren kan dog forelægge konkrete sager for rådet eller dets udvalg, f. eks. i forbindelse med påtænkte ændringer i reglementet eller i den administrative praksis, eller i tilfælde hvor afgørelsen vil have vidtrækkende eller principiel betydning. I kraft af bestemmelsen om, at rådet på eget initiativ kan drøfte spørgsmål, som det finder af betydning for det elektriske sikkerhedsniveau, vil rådet i et vist omfang kunne forlange oplysninger og udtale sig om konkrete sager, som tilsynet har til behandling. Endvidere nævner bestemmelsen udtalelser til ministeren for offentlige arbejder. Udover rådets erklæringer over forslag til ændringer i eller tilføjelser til stærkstrømsreglementet tænkes der her på indstillinger om ændringer i selve lovgivningen eller om optagelse af nye opgaver inden for de givne rammer. Formuleringen indebærer, at rådet

ikke behøver at lade en henvendelse til ministeren passere direktøren for eltilsynet, selv om denne fremgangsmåde må formodes at være den sædvanlige. Udtalelser til direktøren for eltilsynet vil formentlig oftest være henstillinger om udarbejdelse af nye regler eller gennemførelse af en bestemt administrativ praksis af stærkstrømsreglementets bestemmelser.

Stk. 2, nr. 2, forudsætter en uændret fortsættelse af elektricitetsrådets hidtidige praksis med hensyn til fremsættelse af forslag til nye bestemmelser i stærkstrømsreglementet. Bestemmelsen i 2. punktum er til hinder for, at ministeren eller eltilsynet (i kraft af bemyndigelse i medfør af § 3, stk. 3) udfærdiger nye bestemmelser uden at kende rådets stilling og bestemmelsen i 3. punktum sikrer, at en eventuel uoverensstemmelse mellem rådet og tilsynet på et område, der er dækket af en bemyndigelse, finder sin afgørelse i ministeriet.

Stk. 2, nr. 3, tager sigte på sager, hvor ministeriet eller eltilsynet er hørt af andre myndigheder, og hvor elektriske forhold er berørt af f. eks. bygnings- og brandforskrifter, samt sager hvor konkrete tilfælde forelægges for eltilsynet af politimestre, elværker m. fl., f. eks. ulykkes- og brandsager. Endvidere vil høring af rådet være af betydning i sager, hvor der er klaget over eltilsynet, og hvor ministeriet ikke råder over den tilstrækkelige sagkundskab til at tage stilling til det fremførte.

Stk. 3, tager sigte på behandlingen af særlige opgaver f. eks. udarbejdelse af omfattende ændringer i og ajourføringer af stærkstrømsreglementet samt tilfælde, hvor udarbejdelsen af nye regler forudsætter sagkundskab fra kredse, der ellers ikke er repræsenteret i rådet, og hvor det vil være en fordel at der finder et samarbejde sted. Bestemmelsen åbner tillige mulighed for nedsættelse af mere permanente udvalg inden for rådets egen medlemskreds. Den nærmere procedure for nedsættelsen af arbejdsudvalg fastsættes i forretningsordenen.

Stk. 4, indebærer, at eltilsynet skal være elrådet behjælpelig med fremskaffelse af oplysninger til løsning af dets opgaver. Adgangen til at kræve foretaget undersøgelser, der medfører ressourceforbrug – f. eks. fra forskningsinstitutter eller konsulentfirmaer – er naturligvis begrænset af tilsynets bevillinger til sådanne formål.

Efter *stk. 5,* udarbejder rådet – eventuelt med bistand fra eltilsynet – et forslag til forretningsorden, som efter rådets vedtagelse fremsendes til ministeriets godkendelse. Ministeriet vil dels påse, at forslaget er i overensstemmelse med lovgivningen og forvaltningsretlige principper – herunder habilitetsregler, tavshedspligt m. m., dels bedømme